Broj: S1 3 U 035951 22 Uvp
Sarajevo, 12.05.2022.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u apelacionom upravnom vijeću sastavljenom od sudija Mirsade Džindo, kao predsjednika vijeća, Zvjezdane Antonović i Mirka Božovića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Rade Plakalović, u upravnom sporu tužitelja „Lala i Laćo" d.o.o. Bijeljina,ulica 1. maja broj 14, kojeg zastupa punomoćnik Grozda Đukić, advokat iz Bijeljine, ulica 1. maja broj 3, protiv rješenja broj JN2-01-07-1-766-8/20 od 22.04.2020.godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, odlučujući o zahtjevu za preispitivanje sudske odluke–presude vijeća za upravne sporove Suda Bosne i Hercegovine, broj: S1 3 U 035951 20 U od 12.01.2022.godine, u nejavnoj sjednici, održanoj dana 12.05.2022.godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom vijeća za upravne sporove Suda Bosne i Hercegovine, broja i datuma kao u uvodu, odbijena je tužiteljeva tužba podnesena protiv rješenja tužene broj: JN2-01-07-1-766-8/20 od 22.04.2020.godine, kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv tenderske dokumentacije, po obavijesti o javnoj nabavci broj: 618-1-1-37-3-103/20 ugovornog organa Služba za zajedničke poslove institucija Bosne i Hercegovine i odbijen je njegov zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 2.000,00 KM, kao i zahtjev za naknadu troškova pravnog zastupanja u iznosu od 562,50 KM. .

Protiv navedene presude vijeća za upravne sporove ovog suda tužitelj je blagovremen podnio zahtjev za preispitivanje sudske odluke zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnih propisa, sa prijedlogom da se zahtjev uvaži, ukine pobijana presuda i predmet vrati vijeću za upravne sporove na ponovno odlučivanje, uz obavezu tuženog da mu naknadi troškove, prema opredijeljenom troškovniku. U zahtjevu ukazuje na nezakonitost osporenog rješenja tuženog kao i pobijane presude vijeća za upravne sporove ovog suda. Smatra da je postupanje ugovornog organa izašlo iz okvira zakonitosti

postupanja i uslova koje može postaviti u skladu sa zakonom te da je upravno vijeće moralo detaljnije analizirati tužbeni zahtjev kako bi zaštitio zakonitost postupka.

U odgovoru na zahtjev tuženi je predložio da se isti odbije kao neosnovan, dok ugovorni organ Služba za zajedničke poslove institucija Bosne i Hercegovine, iako uredno pozvan, nije dostavio odgovor na zahtjev.

Zahtjev za preipitivanje sudske odluke nije osnovan.

I po shvatanju apelacionog vijeća, pravilan je zaključak vijeća za upravne sporove da je tuženi organ zakonito postupio kada je žalbu tužitelja, izjavljenu na tendersku dokumentaciju ugovornog organa Služba za zajedničke poslove institucija Bosne i Hercegovine u postupku javne nabavke raznih prehrambenih proizvoda, primjenom odredbe člana 111. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj 39/14 u daljem tekstu ZJN), odbio kao neosnovanu.

U konkretnom postupku javne nabavke, ugovorni organ je u Tenderskoj dokumentaciji (u daljem tekstu TD) tačkom 7.1. predmetni postupak označio kao rezervisani ugovor prema članu 9. ZJN, dok je tačkom 13.7. TD zahtijevao da ukoliko ponudu dostavlja grupa ponuđača, svaki član grupe mora ispunjavati uslove iz člana 9. ZJN, kao i uslove u pogledu lične sposobnosti i svi dokazi se dostavljaju za svakog člana grupe.

Suprotno prigovorima iz zahtjeva, i po zaključku apelacionog vijeća, takvim opisom, tačka 7. TD nije dikriminirajuća. Naime, odredbom člana 9. stav 1. ZJN propisano je da ugovorni organ može u planu nabavki definirati postupke javne nabavke rezervirane samo za kandidate, odnosno ponuđače koji zapošljavaju, u odnosu na ukupan broj zaposlenih, više od 50% lica s invaliditetom, a koji ne mogu obavljati poslove u normalnim uslovima, dok je stavom 2. propisano da u obavještenju o javnoj nabavci ugovorni organ mora naznačiti da je postupak javne nabavke rezerviran isključivo za privredne subjekte iz stava 1. ovog člana. U konkretnom slučaju, suprotno navodima zahtjeva, i po zaključku apelaionog vijeća, jasno je da je ugovorni organ tendersku dokumentaciju sačinio u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama, pri čemu nije povrijedio odredbe citiranog Zakona. Naime, u skladu sa članom 53. Zakona o javnim nabavkama, pravo je ugovornog organa da, saglasno svojim potrebama, utvrdi kriterije i standarde nabavke, te da informacije o postavljenim kriterijimna i standardima učini dostupnim javnosti, odnosno ponuđačima putem obavještenja o javnoj nabavci, a da u postupku odlučivanja o dodjeli ugovora uzme u razmatranje samo najpovoljnije ponude koje ispunjavaju kriterije sadržane u tenderskoj dokumentaciji. Nesporno je da je ugovorni organ, u skladu sa citiranim odredbama, te obzirom da se odlučio za rezervirane ugovore, imao pravo da zahtijeva da svaki ponuđač, odnosno član grupe ponuđača ispunjava

Pobijanom presudom je takođe pravilno cijenjen kao neosnovan i prigovor da u tački 14.2.3 TD nije precizirano da li se traži ugovor kao dokaz ili ponuđači mogu dostaviti dokaz u vidu izjave, te da nije precizirano ni koje su to analize koje se zahtijevaju. Naime, tačkom 14.2.3. TD određeno je da je ponuđač dužan uz ponudu dostaviti važeći ugovor sa nadležnom institucijom o redovnoj kontroli kvaliteta i ispravnosti robe životinjskog porijekla koja je predmet ponude. Ukoliko pomenuti

ugovor ističe tokom trajanja ugovornog perioda, obavezno dostaviti ovjerenu kopiju novog ugovora sa nadležnom institucijom. Ukoliko ponuđač nije i proizvođač, gore navedenu izjavu dostavljaju i dobavljači i proizvođači ili ovlašteni zastupnik predmetne robe životinjskog porijekla. I po zaključku ovog apelacionog vijeća, pravilan je zaključak tuženog, kojeg je akceptiralo i vijeće za upravne sporove, da greška u kucanju u navedenoj tački ne čini istu nerazumljivom, obzirom da je iz sadržaja iste nesporno da je tražen ugovor, a ne izjava. Osim toga tačkom 16.4.5. TD propisano da ponuda mora sadržavati važeći ugovor sa nadležnom institucijom o redovnoj kontroli kvaliteta i ispravnosti robe životinjskog porijekla.

Apelaciono vijeće smatra da je još u osporenom rješenju, tuženi organ odgovorio na sve navode žalbe, pravilno ih odbijajući kao neosnovane, koji navodi su u suštini ponovljeni u tužbi kao i u predmetnom zahtjevu. Kako vijeće nije utvrdilo povredu zakona Bosne i Hercegovine u prispitivanoj presudi vijeća za upravne sporove, to su ostali navodi zahtjeva za preispitivanje sudske odluke neosnovani i isti ne utiču na pravilnost i zakonitost pobijane odluke.

S obzirom na iznijete razloge, apelaciono upravno vijeće je ocijenilo da je pobijana presuda pravilna i zakonita, a zahtjev za njeno preispitivanje neosnovan, pa ga je odbilo primjenom odredbe člana 54. stav 1. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH", broj 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10).

Zapisničar
Rada Plakalović

Predsjednik vijeća
Sudija

Mirsada Džindo